

selv om andre lande ligesom vi mærker til arbejdsløshed, må vi også på dette punkt erkende, at arbejdsløsheden er større her end andetsteds.

Vi ved ganske nøje, hvad der vil ske, hvis vi under disse omstændigheder vælger at lade stå til.

Lønningerne vil i så fald stige med mindst 20 pct. i 1975.

Det vil betyde, at prisstigningerne fortsat vil være stærkere end i andre lande.

En sådan prisstigning vil afgørende mindske vore muligheder for at sælge danske varer i udlandet. På en lang række områder vil vi simpelt hen være ude af stand til at konkurrere.

Følgen vil blive, at nye hundreder af små og store virksomheder må lukke, at nye tusinder vil miste deres arbejde, at stadig flere unge, som melder sig på arbejdsmarkedet, ikke vil kunne få noget at bestille.

En sådan udvikling kan ikke accepteres af nogen ansvarlig regering. Derfor vil regeringen gribe ind nu, for at nødvendige indgreb kan virke i hele det kommende år.

Regeringen ønsker med en helhedsplan for 1975 at genskabe og sikre beskæftigelsen. De indgreb, der bliver tale om, vil ikke alle steder være populære og måske mindst i organisationskredse, men de er uomgængelige, hvis vi skal overvinde den øjeblikkelige krise, og de vil være retfærdige. På den ene side vil byrderne for den enkelte være beskedne. På den anden side vil ingen gå fri — herfra dog undtaget visse socialt vanskeligt stillede grupper.

Hovedlinjen i regeringens helhedsplan er, at lønsatser og avancer holdes uændrede i året 1975. Det drejer sig med andre ord ikke om en løn- og prisnedsættelse, men om en løn- og prispause.

Det betyder for de offentligt ansatte, at alle overenskomster og aftaler forlænges uændret til den 31. december 1975.

Det betyder for det private arbejdsmarked, at alle overenskomster forlænges uændret til den 31. december 1975.

Det betyder, at dyrtidsreguleringen bevares, men i en ændret form. De tre dyrtidsportioner, der forfalder til marts eller april 1975, udbetales ikke. Lønmodtagerne får i stedet 100 skat-